

gjøres, naar Hestendredningsbyrden afløses fra det Hartkorn, paa hvilket den hidtil har hvilet; jeg skal imidlertid ikke nærmere gaae ind derpaa, da det vilde føre mig for vidt, og jeg kan henholde mig til den Udvikling deraf, som er skeet saavel af min Collega, Indenrigsministeren, som af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Mourier). Naar nu Byrden skulde afløses, var Spørgsmaalet, om den skulde gaae over paa Statskassen; og derfor kunde vel Udskilligt tale, ligesom det vilde være den simpleste og retfærdigste Fremgangsmaade under 2 Forudsætninger; for det Første, at det ikke blev kostbarere, end naar det kunde overdrages paa Communerne, og for det Andet, naar man paa den Maade kunde tilvejebringe en fuldstændig Ligelighed i alle Byrder, som endnu fremdeles maae hvile paa de forskjellige Dele af Landet — men ingen af Delene traf ind. Det vilde, efter hvad Krigsministeriet under Forhandlingerne oplyste, blive langt kostbarere, dersom Byrden skulde afholdes af Statskassen, og man kunde tilmed ikke heller faae alle Byrder, som udredes ved Naturalpræstationer, converterede til Udredelse af Statskassen; der vilde endnu altid blive Noget tilbage, som fortrinnsviis hvilede paa Kjøbstæderne, og Noget, som fortrinnsviis hvilede paa Landet; man maatte derfor søge ikke at forrykke dette Forhold mere, end Nødvendigheden medførte. Da man nu først kom til det Resultat, at det ikke skulde være Statskassen, men Communerne, som skulde bære denne Byrde, for at nedbringe Bekostningen saavidt som muligt, saa var Spørgsmaalet, om man skulde fordele Byrden efter Folketallet i hele Landet, saaledes som man havde forholdt sig med Udskrivningen af Heste efter Anordningen af 22de Juni 1848. Den Commission, som foreløbigt

havde bearbejdet Sagen, havde foreslaaet denne Fremgangsmaade, men derved vilde der have kommet til at paahvile Kjøbstæderne omtrent 10 pCt., Kjøbenhavn omtrent 10 pCt. og Landet omtrent 80 pCt. af hele Byrden, og det fandt jeg nu, naar man ikke kunde fride til en fuldstændig Ligeliggjørelse af alle Naturalpræstationer, og deriblandt navnlig af Indquarteringsbyrden, ikke stemmende med Retfærdighed, og jeg foreslog derfor, at denne Byrde skulde udredes af Hartkornet. Det har derfor undret mig i høi Grad at høre af to ærede Rigsdagsmænd, og deriblandt af en Rigsdagsmand, som er hidsendt fra samme Amt som jeg, at denne Fremgangsmaade var til Skade for Kjøbstæderne — den er valgt netop til Fordeel for Kjøbstæderne, for at de ikke skulde blive prægraverede. Man kunde vel tænke sig, at det blev lagt alene paa Landets Hartkorn og ikke paa Kjøbstædernes Hartkorn, men derved vilde igjen fremstaae 2 Arter af Hartkorn, man vilde derved have faaet et Slags privilegeret Hartkorn, og det vilde man ikke, det kunde ikke lade sig gjøre.

Rettelser.

- Nr. 342 1ste Sp. L. 7 og 8 f. n: „Nogle si ge, at Debitorerne have sagt,“ læs: „Nogle af Debitorerne have sagt.“
 — 345 Sp. 5503 L. 12 f. o: „Udredningen har“ læs: „Udredningen har ikke.“
 — — Sp. 5503 L. 14 f. o: „er det blevet“ læs: „er den bleven.“
 — — Sp. 5503 L. 17 f. o: „mangle“ læs: „have Mangler.“
 — — Sp. 5503 L. 35 og 36 f. o: „om en bestemt Eiendomsact for“ læs: „hvorved Eiendommen bestemt overføres fra.“